

8 Αυγούστου 2014

Προσευχή ως θυμίαμα...

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Γενικά Θέματα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή» (Ψαλμ. 140.2)

«Ζητεῖ λοιπόν αὐτός τέτοια νὰ γίνει ἡ προσευχή του, ὅπως ἐκεῖνο το σφάγιο, που δεν εἶναι μολυσμένο ἀπὸ καμιὰ κηλίδα ἐκείνου που το πρόσφερε, ὅπως ἐκεῖνο το θυμίαμα το καθαρὸ καὶ ἅγιο.

Με την ἀξίωση του δε αὐτὴ μας διδάσκει νὰ εἶναι οἱ προσευχές μας καθαρές καὶ εὐάρεστες. Διότι τέτοια εἶναι ἡ ἀρετὴ, ὅπως ἀκριβῶς βέβαια ἡ ἀμαρτία εἶναι γεμάτη δυσωδία. Γι'αὐτό, θέλοντας νὰ δηλώσει ὁ ἴδιος ὁ ψαλμωδὸς τὴ δυσωδία τῆς ἀμαρτίας, ἔλεγε· «ὅτι αἱ ἁνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου» (Ψαλμ.37.5-6).

Ὅπως ἀκριβῶς λοιπόν το θυμίαμα καὶ ἀπὸ μόνο του εἶναι καλὸ καὶ ευωδιάζει, ἀλλὰ ὁμως τότε προ πάντων δείχνει τὴν ευωδία του, ὅταν ἐλθεῖ σε ἐπαφὴ με τὴ φωτιά, ἔτσι λοιπόν καὶ ἡ προσευχή εἶναι μεν καλὴ καὶ αὐτὴ καθ' ἑαυτή, γίνεται ὁμως καλύτερη καὶ πιο εὐάρεστη, ὅταν γίνεται με ψυχὴ γεμάτη ἀπὸ θερμὴ καὶ φλόγα, ὅταν γίνεται ἡ ψυχὴ θυμιατήριον καὶ ἀνάβει πολὺ μεγάλη φωτιά. Διότι οὔτε το θυμίαμα τοποθετοῦνταν ἐπάνω στὴ σχάρα, ἀν δεν ἀνάβε πρῶτα, ἢ ἀν δεν εἶχαν καεὶ τὰ κάρβουνα. Αὐτό καὶ συ κάμε στὴ σκέψη σου· πρῶτα ἀνάψε αὐτὴν με τὴν προθυμία, καὶ μετὰ κάμνε τὴν προσευχή.

Προσεύχεται λοιπόν καὶ παρακαλεῖ ἡ μεν προσευχή του νὰ γίνει σαν θυμίαμα, ἡ δε ὕψωση τῶν χειρῶν του σαν θυσία ἐσπερινή. Διότι καὶ τὰ δύο εἶναι ευπρόσδεκτα. Πῶς δε θα μπορούσε νὰ γίνει αὐτό; Ἀν καὶ τὰ δύο ἦταν καθαρὰ, ἀν καὶ τὰ δύο ἦταν ἄμεμπτα, καὶ ἡ γλῶσσα καὶ τὰ χέρια, τὰ μεν χέρια καθαρὰ ἀπὸ πλεονεξία καὶ ἀρπαγὴ, ἡ δε γλῶσσα ἀπαλλαγμένη ἀπὸ πονηρὰ λόγια. Διότι ὅπως ἀκριβῶς το θυμιατήριον πρέπει νὰ μὴν ἔχει τίποτε το ἀκάθαρτο, παρὰ φωτιά μόνο καὶ θυμίαμα, ἔτσι καὶ ἡ γλῶσσα δεν πρέπει νὰ λέγει λόγια αἰσχρὰ, παρὰ λόγια ἅγια καὶ εὐφημα· ἔτσι καὶ τὰ χέρια νὰ γίνονται σαν θυμιατήριον.

Ἀς εἶναι λοιπόν το στόμα σου θυμιατήριον καὶ πρόσεχε νὰ μὴν το γεμίσεις με κοπριά. Τέτοιοι εἶναι ἐκεῖνοι που λέγουν αἰσχρὰ καὶ ἀκάθαρτα λόγια. Καὶ γιὰ ποιο λόγο δεν εἶπε πρωινὴ ἀλλὰ ἐσπερινή;

Εμένα μου φαίνεται ὅτι καὶ αὐτό ἔχει λεχθεῖ χωρὶς κάποιο ἰδιαίτερο λόγο. Καθόσον εἰάν ἔλεγε, πρωινὴ, ὁ περίεργος θα μπορούσε νὰ ρωτήσῃ, γιὰ ποιὸ λόγο δεν εἶπε ἐσπερινή; Ἀν ὁμως κάποιος ἠθέλε νὰ ἀκούσῃ χωρὶς πολυπραγμοσύνη, διότι ἡ μεν πρωινὴ προσευχὴ περιμένει τὴν ἐσπερινή, ἡ δε ἐσπερινή, ἀφοῦ γίνεται, συμπληρώνει τὴν ἱεροτελεστίαν καὶ δεν εἶναι κάπως ἀτελέστερη ἡ λατρεία, εφόσον ἡ ἡμέρα

συνεχίζεται, αλλά ολοκληρώθηκε και έλαβε τέλος.

Αλλά όμως τι χρειάζεται στην προσευχή και η έκταση των χεριών; Επειδή αυτά κάμνουν πολλές κακές πράξεις, όπως πληγώνουν, φονεύουν, αρπάζουν, κάμνουν απληστίες, γι' αυτό λοιπόν προτρεπόμαστε να σηκώνουμε αυτά ψηλά, ώστε η διακονία της προσευχής να γίνει φραγμός γι' αυτά προς την κακία και απαλλαγή από την πονηρία κι έτσι όταν πρόκειται να τα στείλεις γιασυνήγορο σου προς το Θεό, και μ' αυτά να απευθύνεις προς εκείνον τη θυσία εκείνη τη πνευματική, να μη τα καταντροπιάσεις και τα στερήσεις της παρρησίας προς αυτόν με τη διάπραξη της κακής πράξης.

Καθάρισε λοιπόν αυτά με την ελεημοσύνη, τη φιλανθρωπία, την προστασία εκείνων που έχουν ανάγκη, και έτσι απήυθηνε αυτά για τη προσευχή».

Ι. Χρυσοστόμου έργα, ΕΠΕ 7

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr